

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De corpore Domini, quod in flumen proiectum, haereticos demersit, cap.
12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Nondum annus vt puto transiit, quòd hostiæ plures a ministris propter fissuras siue pustulas reprobatae, in Eberbaco in fenestra altari contigua projecta sunt, accedentes verò mures omnia, quæ erant extra circulos, deuorabant, litteras verò & quæ intus erant in nullo penitus ladebant. Sacrista ista considerans, reputauit pro miraculo. **A P O L L O N I V S:** Quid est quæso, quòd mures vel vermes in sacramento altaris comedunt? **CÆSARIVS:** Species tantum, in illa Christus videtur & tangitur, & ab indignis injuriatur: corpus eius verum, quod sub illa latet, glorificarum est, & quia immortale est, nõ potest corrumpi: quia splendidum est, nõ potest a nobis videri: quia subtile est, non potest a nobis palpari: a sacerdote quidem tenetur, sed non tangitur, nisi mediante specie. Species ipsa videtur, tangitur, frangitur, masticatur, satiatur, corrumpitur, & injuriatur: quando aliquid horum attribuitur corpori Christi, de specie debes intelligere. Tanta est gloria huius sacramenti, vt non solum bruta, in quibus anima mutabilis est, sed & insensibilia elementa, virtutem eius sentiant, verbi causa.

CAPVT XII.

Tempore illo quando manifestari cœperunt hereses Albienfes, quidam maligni, virtute diabolica suffulti, quædam signa atque portenta ostenderunt, quibus & eadem hereses roborauerunt, & multos fidelium in fide subuerterunt, super aquas ambulauerunt, & non sunt summersi. Cernens hoc sacerdos quidam, fide catholicus & vita religiosus, sciens vera signa cum falsa doctrina esse non posse, corpus Domini cum pixide ad flumen, vbi illi populis suas ostensuri erant virtutes, deportauit, dixitque in audientia omnium: Adjuro te diabole per eum, quem in manibus porto, ne in hoc flumine, ad huius populi subuersionem, per hos homines, tantas exerceas tantatias. Post hæc verba, illis super vndas fluminis ambulatibus, vt prius, sacerdos turbatus, corpus Dominicum

*Elementa
ta sunt,
& primo
A.
qua.*

in flumine jactavit. Mira CHRISTI potentia, mox enim ut elementum tetigit sacramentum, fantasía cessit veritati, & pseudo illi sancti, quasi plumbum descendentes, in profundum sunt submersi; pixis verò cū sacramento statim ab angelis sublata est. Videns sacerdos hæc omnia, de miraculo quidem exultavit, sed de jactura sacramenti doluit: rotam verò noctem in lacrymis & gemitu transigens, manè pixidem cum sacramento reperit super altare. Hæc nobis eodē tempore relata sunt. Aliud in mari de corpore Domini contigit miraculum, quod non silebo.

CAPVT XIII.

Quādo in ista magna expeditione naues, ex omni parte Alemanniæ congregatæ, mare intrauerunt, ob causas diuersas præceptum est sacerdotibus, ne in aliqua naui corpus Dominicum seruaretur. Quæ cum omnes iussis obtemperarent, vna sola naui Frisonum obedire noluit, quæ citius inobedientiæ pœnam soluit: Dei siquidem iudicio cōfracta est, & pixis seruans corpus Domini cum ceteris quæ in nauibus erant ejecta, homines verò, aliis nauibus subuenientibus, liberati sunt: & ecce vident eminus pixidem in pelago natantem, quæ tam celeri motu ad naues festinabat, ut velificare videretur: quæ cum in nauim vnā recepta fuisset, aliud in ea visum est miraculum. Cum operculum eius esset patulum, nec zona circa nodum firmatum, inter vndas illas procellosas, nec vna quidē guttula intrauit. Hermannus Decanus sancti Gereonis in Colonia, qui præsens fuit, & hæc vidit, pro magno miraculo ea solet recitare. Terra etiam in hoc sacramento suum recognoscit auctorem.

CAPVT XIV.

Terra.

Plebanus sanctæ Columbæ in Colonia, cum in quadam solemnitate Paschali populum communicaret, hostia de manu eius lapsa cecidit super pavementum lateribus stratum: ut autem Dominus se ostenderet Dominum terræ, sicut & maris, mox ut hostia, quantum ad speciem modici ponderis, lapidē tetigit, lateris illi duritia cessit, ita ut circulus & licet in